HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמ' משום חינא. שיהא מן המנשים בעיני הנשים לינשא להם: **יכנה.** יועיל להמימו: **לתשתרשי לה מקום דינה.** נשתכרה בו עיסה כעובי הדינר שאם לא היה הדינר נותנת עוד עיסה בכחר: **ומאי מי שנשבע נשמע.** הלא לאו אמת הוא: **כמי שנשבע נשמע.** דהא שוגגת היא ומפני שעושה שבועה מרוצה נמצעו מלהשביעה: **תמיה לאורויי היתירא.** כדבר מועט וסבורה שאין פרעון לה שנשכר טורחה עוטלתו: **תוך נ"ד מצניעין אופה.** שבועת הדיינין [ב] של תורה היא ונקיט ס"ת בידיה או תפילין ומצניע לה בשם או בכיונו כלשכחכן בתכריסה שיש נ' ידך וגו' ומצניעך בה' (בראשית כד) ועונשה מרובה. ומוך נ"ד שבועה דרבנן בקללת תרוה ולא נקיט ס"ת וחין עונשה כל כך: **לא מגבי לאופה.** משום דנמנעו מלהשביעה ומה שיתא ליטבעה חוץ לבית דין ולגבייה כתובתה: **וליתדרו.** לכתנן[ו] נודלת ליתומים כל מה שילמו: **קילי נדרי.** קלים היו נדריס בעיניהם לעבור עליהם הלכך לא סמכינן אנדרה ולקבלה לגבוייה: **בקופא.** סובלת ומשאה ונשבעה הרי נשבעה ועובה: **אין נה מזונות.** מעתה דגלית דעתה דבעי לינקוטי ואיכו לא אתני בהדה אלא כל ימי מיגר מרמלותיך בניתי שהיא אלמנה בשביל כבודו: **הפכו לגורסי' ותרווה.** הפכו כשאו וקפוהו כדי שתתקיים הקללה בכך. ס"א הפכו לכורסייה תשפל גדולתו: **כי תרי דיינה לי.** כיכ לא מגבי כתובה וכשמואל לתפסיק מזונות ע"כ[ו]: **לא תיפרק מחונתא.** לא נזול מלבא לידי חולי: **תדרה בב"ד.** כל מה שילמו יתומים: **וליפול בחודיי.** תפך לחי שישמע הקול בחזוי שהוגבה כתובה בימי: **דבעינן דתיעביד בה מעשה.** כשמואל רבי להוליא מלבן של תלמידיו של רב כגון רב הונא ודים דיכו שלא היו מגביין כתובות אלמנה: **אבל גרושה משבעין.** לא טרחת קמייהו ולא מורית היתירא: **וגרושה.** לא שני בהדדה בתמיה: **והא שלחו מפס.** השתא מצבל היתה והלכה היא ובעלה לארץ ישראל וגרשה שם ותבעתו כתובתה ועשו לה פסק דין על נכסיו שבבבל: **דמפקרי היה מרי.** כך היתה תניכתו: **וגודרת ואוסרת על פירות שבעולם עלה.** שם קבלה מכתובתה: **אלא גלופקרא.** ספר משלי: **וממנות** ותרצוה ואפילו הכי לא איפרק מחולישא אמר ליה רב יהודה לרב ירמיה **ביראה אדרה בב"ד ואשבעה חוץ לב"ד וליתי קלא וליפול** [ה] **באודני דבעינא כי היכי דאעביד בה מעשה גופא אמר רבי זירא אמר שמואל לא שנו אלא אלמנה אבל גרושה משביעין אותה וגרושה דאדרה לא והא שלחו מתם איך פלוניתא בת פלוניתא קבילת גיטא מן ידא דאחא בר חידיא דמתקרי איה מרי** [ו] **וגודרת ואוסרת פירות שבעולם עלה מכתובתה אלא** [ז] **גלופקרא אחד וספר תהלים אחד וספר איוב וממשלות בלואים ושמנום**

[ו] משום חינא אקילו רבנן גבה קא משמע לן: נמנעו מלהשביעה: מ"ט אילימא משום דרב כהנא דאמר רב כהנא ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב מעשה באדם אחד בשני בצורת שהפקיד דינר זהב אצל אלמנה והניחתו בכד של קמח ואפאתו בפת ונתנתו לעני לימים בא בעל הדינר ואמר לה הבי לי דינרי אמרה ליה יהנה סם המות באחד מבניה של אותה אשה אם נהניתי מדינרך כלום אמרו לא היו ימים מועטין עד שמת אחד מבניה וכששמעו חכמים בדבר אמרו מה מי שנשבע באמת כך הנשבע על שקר על אחת כמה וכמה מאי טעמא אינשה דאישתרשי לה מקום דינר ומאי מי שנשבע באמת כמי שנשבע באמת אי משום הא מאי איריא אלמנה אפילו גרושה נמי אלמנה א"ר זירא אמר שמואל לא שנו אלא [א]אלמנה אבל גרושה משביעין אותה אלמנה שאני דבההיא הנאה [ב] דקא טרחה קמי דיתמי אתיא לאורויי היתרא אמר רב יהודה אמר ר' ירמיה בר אבא רב ושמואל דאמרי תרוייהו [ג]לא שנו אלא בב"ד אבל חוץ לבית דין משביעין אותה איני והא רב לא מגבי כתובה לארמלתא קשיא בסורא מתנו הכי בנהרדעא מתנו הכי אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא בבית דין אבל חוץ לב"ד משביעין אותה ורב אמר אפי' חוץ לב"ד נמי אין משביעין אותה רב לטעמיה דרב לא מגבי כתובה לארמלתא וליגבייה בשני דרב קילי נדרי ההיא דאתאי לקמיה דרב הונא אמר לה מה אעביד ליך דרב לא מגבי כתובה לארמלתא ואבא מרי לא מגבי כתובה לארמלתא אמרה ליה הב לי מזוני אמר לה מזוני נמי לית ליך דאמר רב יהודה אמר שמואל [ג]התובעת כתובתה בב"ד אין לה מזונות אמרה ליה אפבוה לכורסיה כבי תרי עבדא לי הפבוה לכורסיה

[ב] ונקשה דל"ל אלא הרגל הלשון דכותבין בגט וכל שום שיש לה אלא היתומים אלמה א"ר זירא אמר שמואל לא שנו אלא אלמנה אבל גרושה משביעין אותה. אלמנה היינו טעמא דבההיא הנאה דקטרחה קמי יתמי אתיא לאורויי היתרא: אמר רב יהודה אמר רב אבא רב ושמואל דאמרי תרוייהו ל"ש אלא בב"ד אבל חוץ לב"ד משביעין אותה פי' שבועת הדיינין היא המורה שהיא בהזכרת השם ובנקיטת חפץ אבל חוץ לב"ד אינה בנקיטת חפץ ולא בהזכרת השם אלא באלה ובארור:

לא היו ימים מועטים. ול"ת ומאי טעמא לישנע הא למרינן בפ"ג דשבועות (דף כו.) המלוה בשבועה פרט לאומנ כלרבא דהכא ורב אסי אמר ממשנע אינו ממשנע הכי אמר רב ורבי חנא לקמיה דרב ואמר רב אידך ואמר מר ממשנע אינו ממשנע: **כמי שנשבע נשמע.** דהא שוגגת היא ומפני שעושה מרוצה נמנעו מלהשביעה: **תמיה לאורויי היתירא.** בדבר מועט וסבורה שאין פרעון לה שנשכר טורחה עוטלתו: **תוך נ"ד מצניעין אופה.** שבועת הדיינין [ב] של תורה היא ונקיט ס"ת בידיה או תפילין ומצניע לה בשם או בכיונו כלשכחכן בתכריסה שיש נ' ידך וגו' ומצניעך בה' (בראשית כד) ועונשה מרובה. ומוך נ"ד שבועה דרבנן בקללת תרוה ולא נ